

EL QUE NUNCA FORA A MISA

Era un mozu que vivía cola madre ya'l mozu tenía venti años ya nunca fora a misa ya diz la madre:

- Vei a misa porque yá tienes venti años ya nunca fuste ya vei siendo tiempo qu'entres pola puerta de la iglesia...
- Home, icómo voi ir you si nun sei p'onde s'entra nin qu'hai qué facer nin sei nada!
- Buenu, buenu, itu fais lo que fagan los demás!

Buenu, pos l.legou a la puerta la iglesia ya víu qu'entraban todos ya él pensóu:

- Oooo, iaquí debe haber rampiña porque todos guardan la gorra!

Ya buenu, él guardóu la gorra también. Pero a la entrada la iglesia (agora nun hai agua bendita nin hai nada, pero antes había agua bendita nuna pila) víu que la xente l.levaba la manu a la boca ya pensóu qu'erán patatas cocidas, esu cuntaría él qu'había ya metéu la manu hasta'l fondu ya nun topóu nada más qu'agua ya pensóu:

- Oooo, ilas tayadas volanon; quedóu caldu namás!

Con qu'entra pa dientro ya víu qu'había dos sacristanes que-y l.levantanono al cura la casulla ya él, pa ser más valiente , pos colas duas manos l.levantó-y la falda hasta arriba a una moza qu'había delante d'él, pero nel bancu d'atrás taba'l maridu d'el.la, que garróu'l garrote (l.levaban todos garrote siempre) ya metió-y un garrotazu bárbaru ya él quiso facer lo mismu, lo que-y mandara la madre ya díu-y un garrotazu bárbaru al d'alantre, que se volvéu al momento pa pega-y a él outru golpe, ya él que tal viu, diz mui apiráu:

- ¡No, non, tu sumena p'alantre, que p'atrás yá queda sumenáu!

